

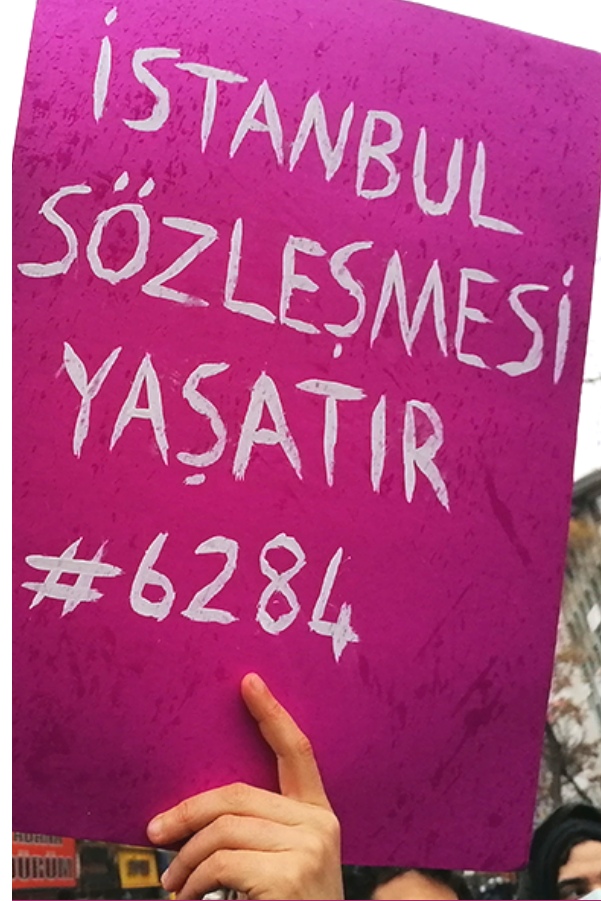
VAZ- GEÇMİ- YORUZ!



İstanbul Sözleşmesi Yeniden İmzalanana ve Etkin bir Şekilde Uygulanana Dek Mücadeleye Devam!

Bu sene 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Gününe girerken, belki de her zamankinden daha çok öfkeliyiz. Çünkü bu sene 25 Kasım'a, kadına yönelik erkek şiddetiyle mücadelede en etkili ve kapsamlı yol haritası ve kadınların şiddetten uzak yaşamalarının en büyük yasal güvencesi olan İstanbul Sözleşmesi, hayatlarımız ve haklarımız hakkında söz sahibi olduğunu düşünen siyasal iktidar tarafından bir gecede gasp edilmiş olarak giriyoruz.

**Hayatlarımız, bedenlerimiz,
arzularımız bizim!**



Hayatlarımızı ve en temel insan haklarımızı yok sayan AKP hükümeti, imzaladığı, onayladığı ve senelerdir yürürlükte olan bir insan hakları sözleşmesinden çekilerek tarihe geçti. Onlar için İstanbul Sözleşmesi, torba yasalarla ya da kararnemelerle delik deşik etmeye alışageldikleri hukuki düzen içinde alelade bir hukuk metninden ibaret olabilir. Cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği dahil hiçbir nedenle ayrımcılık yapmadan kadına yönelik şiddet ve ev içi şiddetle mücadelede öngören, şiddetin patriyarkadan kaynaklandığını ve şiddetin önlenmesi için toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması gerektiğini söyleyen İstanbul Sözleşmesi, eşitliğe inanmayanlar, kadınları birey olarak görmeyenler, kadınların adını ancak aile içerisinde zikredenler için kurtulmak istedikleri bir yükten ibaret de olabilir. Dahası, İstanbul Sözleşmesi'nden biz milyonlarca kadın, çocuk ve LGBTİ+'ya ve aylarca süren çok güçlü toplumsal karşı çıkışa rağmen çekilenler, İstanbul Sözleşmesi'nin ortaya koyduğu hak ve yükümlülüklerin bir imzayla sona ereceğini, buna sessiz kalacağımızı, alışacağımızı ve hatta bir süre sonra unutacağımızı dahi düşünüyor olabilirler.

Ancak hayatlarımızı ve şiddetten uzak, özgür, eşit ve insanca yaşama hakkımızı tartışmaya açanların farkında olmadıkları şu ki, biz kadınlar ve LGBTİ+'lar, haklarımızı tek bir imzayla, tek bir gecede, tek bir kişinin lütfuyla kazanmadığımız gibi, bunlardan tek bir imzayla, tek bir gecede, tek bir kişinin imzasıyla da vazgeçecek değiliz.

İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmeyi meşrulaştırmak için AKP, Meclis'te kadına yönelik şiddetin nedenlerini araştırmak üzere bir araştırma komisyonu kurdu. Halbuki biz feministler, kadına yönelik erkek şiddetinin sebeplerini uzun yıllardır güçlü bir sesle söylüyoruz. Şiddetin sebebi; kadınları eşit görmeyen erkek egemen sistemin kadınları kontrol etme, güç eşitsizliklerini kendi lehine devam ettirme, kadınların eşit bireyler olarak kendi hayatları üzerinde söz söyleme yetkilerini kısıtlama arzusudur. Esasen İstanbul Sözleşmesi'nin söylediği tam olarak bundan ibaret.

AKP iktidarı kadına yönelik erkek şiddetinin öfke kontrol kaybı, akıl sağlığı sorunları, alkol ve uyuşturucu kullanımı gibi sebeplerden kaynaklandığı dolayısıyla münferit olduğu algısını yaratmak istese de toplumsal cinsiyet temelli şiddet münferit değil. Kadınların defalarca başvurdukları ve şikayetlerinin dikkate alınmadığı polis karakollarından eve dönerken şikayetçi oldukları erkekler tarafından öldürülmeleri münferit değil. Şiddetten kurtulmaya çalışan kadınlara türlü zorlukla verilmeyen tedbir kararlarının atanmış kayyumlar için hızlıca verilmesi münferit değil. Şiddet failleri haksız tahrik ve iyi halden ceza indirimi alır ve salgın bahanesiyle hapis hanesinden salınırken, Nevin Yıldırım'a, Yasemin Çakal'a, Çilem Doğan'a ve erkek şiddetine karşı hayatta kalabilmek için meşru müdafaa hakkını kullanan kadınlara verilen cezalar münferit değil. Kadınların şiddetten korunmasının hukuki güvencesi olan İstanbul Sözleşmesi'nden Cumhurbaşkanlığı kararıyla çıkıldığının Resmi Gazete'de ilanının ardından, kadın düşmanlarının kadınlara sosyal medyadan "morardınız mı?" diyebilmesi ve bunların cezasızlıkla görmezden gelinmesi münferit değil. İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararı LGBTİ+'lara yönelik doğrudan nefret ve ayrımcılığın itirafıyla meşrulaştırılmaya çalışılırken, LGBTİ+'ların her gün giderek artan şekilde şiddete ve nefrete maruz bırakılması, başta yaşam, eğitim, çalışma, barınma, sağlık, barışçıl gösteri ve yürüyüş haklarına saldırılar münferit değil.

VAZGEÇMİYORUZ!

Toplumsal cinsiyet temelli şiddet, kadınlarla erkekler arasında tarihten gelen eşit olmayan güç ilişkilerinin bir tezahürüdür. Kadına yönelik şiddet, bu eşit olmayan güç ilişkilerinin tezahürü olan erkeklerin kadınlara karşı uyguladığı sistematik ayrımcılığın en somut halidir. Amacı kadınları her türlü şiddete karşı korumak, kadına karşı şiddeti ve ev içi şiddeti ortadan kaldırmak olan İstanbul Sözleşmesi'nden çekilerek kadınlara, kadınların insan haklarına, toplumsal cinsiyet eşitliği fikrine, özgür ve eşit bir yaşam hakkına açıkça düşman olduklarını tarihe not düşmüş oldular. Bizlerse bize rağmen alınan bu karara ve haklarımıza yönelik bitmek bilmez saldırılara karşı aylardır sokakta, evde, işte, okulda ve meydanlarda her türlü engellemeye rağmen bir araya gelerek, direnerek, itiraz ederek, inat ederek, umut ederek, inancımızla ve öfkemizle mücadele ederek tarih yazıyoruz. 25 Kasım 2021'de, sokaklarda yine yüksek sesle tekrar edeceğiz:

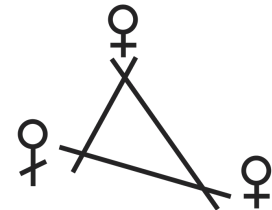
Hayatlarımız, bedenlerimiz, arzularımız bizim. Şiddetten uzak, özgür ve eşit yaşama hakkımızdan, hayatlarımızdan, arzularımızdan vazgeçmiyoruz.

Şiddetten uzak, özgür ve eşit yaşamlarımızın güvencesi olan İstanbul Sözleşmesi bizim!

İstanbul Sözleşmesi tekrar imzalanana, her maddesi gerektiği gibi uygulanana ve tek bir kadın bile şiddete maruz kalmayana kadar mücadele etmeye devam edeceğiz.

İSTANBUL SÖZLEŞMESİ'NDEN

**VAZ-
GEÇMİ-
YORUZ!**



**KADININ İNSAN HAKLARI
YENİ ÇÖZÜMLER DERNEĞİ**

VAZGEÇMİYORUZ!